

и да дискредитира дѣятелността му. 9. Събира пари отъ вжтрѣшни хора, прѣдзначени за дѣлото, и ги монополизира за себе си. 10. Като завършекъ на всичко това — Каравеловата задача е — да създаде силно еволюционистическо течение, въ либераленъ смисълъ на думата, което, тъй да се каже — доби плътъ и кръвъ въ „Дружеството за разпространение полезни знания“. Анализирайте тие обстоятелства, които далечъ не изчерпять всичкитѣ факти, и кажете, че прѣдъ васъ не се очертава едно съвсѣмъ ново течение, може би културно — и такова ниѣ ще го наречемъ, но не и революционно, тактиката на което, естествено, ще да бжде да съгласява, да изглажда противорѣчията, но не да ги изостря, както изискваха интереситѣ на революцията. Анализирайте обстоятелствата и погледнете въ сжщността на Каравеловата реакция, па я съпоставете съ „Наредбитѣ“ и съ „Уставътъ“! Тие наредби и тоя уставъ гласѣха:

1. Ако нѣкой, билъ войвода, билъ членъ на комитета, билъ вѣнкашенъ, билъ кой билъ, дръзне да издаде нѣщо на неприятельтъ ни, ще се накаже съ смъртъ.
2. Ако нѣкой отъ влиятелнитѣ българи, или войвода, подбуденъ отъ чуждо правителство, или отъ друго частно лице, поиска да ни прѣчи въ работитѣ, подъ какъвто начинъ и да било, такъвъ ще се счита за неприятель, и ще се наказва съ смъртъ.
3. Ако нѣкой прирѣ и отхвърли прѣдначертаната държавна система „демократическа република“ и състави партии за деспотксо-тиранска или конституционна система, то и таквизи ще се считатъ за неприятели на отечеството ни, и ще се наказватъ съ смъртъ.
4. Ако нѣкой неприпознай Централниятъ революционенъ български комитетъ, и поиска да се опита на своя глава да подигне бунтъ, то за пръвъ пжтъ ще му се каже (напомни), но ако и това не помогне — ще се накаже съ смъртъ“.

Тѣзи бѣха обстоятелствата, които обвиняваха Каравелова, и това е гледището на революцията, изра-